

Els més venuts

Opinió

CATALÀ	
FICCIO	NO-FICCIO
<p>[1] Esperant el diluvi DOLORES REDONDO Columna 576 pàgines, 22,90 € 1/3</p>	<p>[1] Francesc Cambó BORJA DE RIQUER Edicions 62 960 pàgines, 24,90 € 1/2</p>
<p>[2] La trena LAETTIA COLOMBANI Salamandra 208 pàgines, 18 € 3/205</p>	<p>[2] Cuinal O barbàrie MARIA NICOLAU Ara llibres 272 pàgines, 24,90 € 7/39</p>
<p>[3] Ocell d'aire i de foc PILAR RAHOLA Columna 400 pàgines, 21,90 € -/2</p>	<p>[3] Kennedyana VICENÇ PAGÈS JORDÀ Folch & Folch 232 pàgines, 20 € 2/4</p>
<p>[4] Contes filosòfics VOLTAIRE Alpha 784 pàgines, 38,50 € -/5</p>	<p>[4] Eufòria ENRIC ESTEBAN Rosa dels vents 320 pàgines, 20,90 € 8/2</p>
<p>[5] 1969 EDUARD MÁRQUEZ L'Altra 536 pàgines, 23,90 € 5/4</p>	<p>[5] Crims: la noia de Portbou CARLES PORTA / La Campana 240 pàgines, 20,90 € 3/5</p>
CASTELLÀ	
FICCIO	NO-FICCIO
<p>[1] Esperando el diluvio DOLORES REDONDO Destino 576 pàgines, 22,90 € 1/3</p>	<p>[1] Cocina fácil y rincón KARLOS ARGUIÑANO Planeta 704 pàgines, 24,95 € 4/4</p>
<p>[2] Todo va a mejorar ALMUDENA GRANDES Tusquets 512 pàgines, 21,90 € 5/8</p>	<p>[2] Dysphoria mundi PAUL B. PRECIADO Anagrama 560 pàgines, 21,90 € 2/6</p>
<p>[3] Y ahora supera mi beso MEGAN MAXWELL Esencia 576 pàgines, 16,90 € 2/2</p>	<p>[3] La encrucijada mundial PEDRO BAÑOS Ariel 608 pàgines, 21,90 € 3/2</p>
<p>[3] Historias de mujeres casadas CRISTINA CAMPOS / Planeta 464 pàgines, 22,50 € 3/5</p>	<p>[4] Antes del olvido JORGE JAVIER VÁZQUEZ Planeta 320 pàgines, 20,90 € 1/4</p>
<p>[5] Lejos de Luisiana LUZ GABÁS Planeta 768 pàgines, 23,50 € 4/5</p>	<p>[5] Cómo hacer que te pasen cosas buenas M. ROJAS / Espasa 232 pàgines, 19,90 € 6/226</p>

Rànquing setmanal del Baròmetre de la Comunicació i la Cultura

* Posició setmana anterior / Setmanes en el mercat

A peu de pàgina

ANNA GUITART

L'escriptura invisible de les dones

Annie Ernaux aquesta setmana a l'Acadèmia Sueca durant la recepció del Nobel. ANDERS WIKLUND / EFE

Ala roda de premsa que va fer després de guanyar el premi Nobel, la francesa Annie Ernaux ja avisava: es prenien com una responsabilitat continuar el combat contra les injustícies, i feia una menció especial a aquelles que afecten les dones. Això ha estat un aspecte recurrent en la seva obra, i també va tenir importància en el seu discurs d'acceptació del premi a l'Acadèmia Sueca. En aquest sentit, un dels temes que va tocar és el lloc que les dones ocupen en l'àmbit literari, i va afirmar que encara no s'han guanyat la legitimitat de produir obres. Va afegir que, per a molts homes, els llibres escrits per dones simplement no existeixen, no els citen mai.

Aquestes paraules no només no van ser cap sorpresa, sinó que agafen una dimensió diferent al meu cap després d'haver llegit *Com destruir l'escriptura de les dones*, de l'escriptora i activista feminista Joanna Russ, una obra de referència recuperada ara per Raig Verd, amb traducció de Míriam Cano. Russ hi descriu els mecanismes i les estratègies que s'han fet servir al llarg dels anys per menysprear l'escriptura de les dones, per ignorar-la o per condemnar-la. L'equivalent a fer que "no existeixi", en les paraules d'Ernaux. A cada capítol, Russ descriu un sistema diferent: prohibicions, mala fe, aïllament, anomalia, reaccions... Amb una certa ironia i molta lucidesa, ens porta exemples reals que il·lustren totes aquestes situacions que, malauradament, encara avui sonen familiars.

Quan parla de prohibicions, per exemple, Russ també es refereix a mecanismes que qualifica de poderosos i que impedeixen l'escriptura de les do-

nes, com la pobresa i la manca de temps lliure, una cosa que també surt al discurs d'Ernaux, que parla de com el fet de ser la responsable de la intendenència familiar l'allunyava de la possibilitat d'escriure. Una altra estratègia recurrent ha estat "masculinitzar" les autores, atribuir-los trets masculins per justificar el seu èxit o el seu talent. Això va passar aquí amb Caterina Albert, i és interessant llegir-ho al llibre *Les dones i la literatura catalana*, de l'editorial Peu de Mosca. S'hi aborda justament la relació entre les dones i la literatura a partir de conferències escrites per Anna Murià, Elizabeth Russell, Carme Riera, Margarida Aritzeta, Maria-Antònia Oliver i Maria-Mercè Marçal. Les dues últimes, precisament, parlen de "la masculinitat" atribuïda a Víctor Català. El llibre dialoga constantment amb el de Russ, i aborda qüestions com l'existència de la literatura de dones (espòiler: Murià i Aritzeta la neguen, i demanen parlar només de literatura), la manera com els homes han retratat les dones a les seves obres, com les dones han desenvolupat la seva identitat literària, o un tema també molt important: el llenguatge i les càrregues que comporta, també abordat al discurs d'Ernaux. Tot és realment interessant, però no em trec una cosa del cap: els seus textos són dels anys 80. L'obra de Russ es va publicar per primera vegada l'any 1983. El 2022 Annie Ernaux encara descriu situacions similars. Desolador? Una mica, trobo, però avui prefereixo agafar-me a la línia marcada per l'escriptora francesa quan diu: "El reconeixement de l'Acadèmia Sueca a la meua obra és un senyal d'esperança per a totes les escriptores". Que així sigui, perquè bona falta ens fa. ✍️